

Arrest

nr. 249 963 van 25 februari 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 17 november 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

De bestreden beslissing werd getroffen naar aanleiding van een aanvraag ingediend door de verzoekende partij op 19 mei 2020 om als echtgenote van een Belg een verblijfskaart te verkrijgen als familielid van een burger van de Unie. Deze aanvraag werd ondersteund door diverse stukken. Uit informatie verstrekt door de verwerende partij bij brief van 11 januari 2021 blijkt dat de verzoekende partij op 30 november 2020 opnieuw een dergelijke aanvraag in dezelfde hoedanigheid heeft ingediend, waarbij de aanvraag opnieuw werd ondersteund door diverse stukken.

Op de terechtzitting werd dan ook de vraag gesteld of de verzoekende partij nog belang heeft bij haar beroep. De vernietiging van de thans bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat verweer-

der een nieuw standpunt moet innemen over haar verblijfsaanvraag. De verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een tweede aanvraag heeft ingediend en hij deze aanvraag zal moeten onderzoeken op basis van de bij deze aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

Door opnieuw een dergelijke aanvraag in te dienen heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder om deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de beoordeling van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden de verzoekende partij geen bijkomend nut meer opleveren.

Het betoog ter terechtzitting kan aan het voormelde geen afbreuk doen. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende openomen:

“(…) Hiernaar gevraagd meent de verzoekende partij evenwel dat zij er een belang bij behoudt om de Raad uitspraak te horen doen over het thans voorliggende beroep, daarbij stellende dat er “een principiële problematiek” speelt, namelijk de onterechte beoordeling door de verwerende partij inzake het actief zoeken naar werk door de referentpersoon. Daarnaast stelt zij dat de bestreden beslissing in haar nadeel kan werken wanneer deze in het rechtsverkeer aanwezig blijft, bijvoorbeeld wanneer zij later de Belgische nationaliteit zou willen verwerven. Waar de voorzitter opmerkt dat dit laatste slechts een hypothese betreft, betwist of weerlegt de verzoekende partij dit niet.”

Het feit dat een middel of een onderdeel ervan door de verzoekende partij wordt bestempeld als betrekking hebbende op “een principiële problematiek” en het verlangen om daardoor dit middel of dit onderdeel ervan gegrond te zien verklaard door de Raad, volstaan niet om het belang bij het beroep te weerhouden. Immers heeft de verzoekende partij er zoals gezegd voor geopteerd om nieuwe stukken voor te leggen ter ondersteuning van de tweede aanvraag waarbij niet is uitgesloten dat de Belgische referentpersoon ondertussen niet langer werkloos is, waardoor de kwestie van het actief zoeken naar werk niet meer relevant is, of nog altijd werkloos is, maar de verzoekende partij nu een ander en recenter bewijs overmaakt dat deze actief zoekt naar werk. Alleszins, zelfs als werden dezelfde stukken ingediend ter ondersteuning van de tweede verblijfsaanvraag, kan een eventuele onwettigheid van de motivering van de beslissing over deze tweede aanvraag alsnog worden vastgesteld indien de verzoekende partij hiertegen een beroep indient bij de Raad (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

Verder wijst het betoog ter terechtzitting dat indien de bestreden beslissing wordt vernietigd, de verzoekende partij sneller wordt toegelaten tot verblijf, waardoor ze bijvoorbeeld sneller de Belgische nationaliteit kan verwerven op een puur hypothetisch en derhalve onaanvaardbaar belang.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA